

ผลดีของการจัดตั้ง เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางที่จังหวัดปัตตานี

จังหวัดปัตตานีมีโครงสร้างทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกพืชผลทางเกษตรกรรมและประชาชนส่วนใหญ่ของจังหวัด มีอาชีพเป็นเกษตรกร ดังนั้นเป้าหมายหลักในการพัฒนาจังหวัดปัตตานี จึงควรมุ่งในการพัฒนาการเกษตร แต่ในความเป็นจริงแล้วอาชีพทางเกษตรกรรมของประชาชนบริเวณนี้ขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศเป็นส่วนใหญ่ เพราะการชลประทานไม่ดีพอ ถ้าหากปีใดที่มีฝนแล้ง ฝนตกผิดปกติ ฤดูแล้ง ตกมากเกินไป และมีน้ำท่วม เนื่องจากแม่น้ำปัตตานีและของน้ำทะเล ก็จะทำให้เกิดความเสียหายและกระทบกระเทือนอย่างหนักต่อเกษตรกร อีกทั้งพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรก็มีอยู่น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรของจังหวัด

ดังนั้นการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาทางการเกษตร จึงเป็นแนวทางที่ดีในการยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจและสังคมให้แก่ประชาชนในจังหวัดปัตตานี และบริเวณใกล้เคียง ซึ่งนอกจากจะเป็นการกระจายแหล่งอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาคแล้วยังเป็นการใช้ประโยชน์และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น และอยู่ได้นาน อีกทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาการว่างงานป้องกันการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้ามาทำงานตาม เมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ รวมทั้งยังสามารถเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นชนบท ทำให้การกระจายรายได้ระหว่างคนในเมืองมีความเสมอภาคยิ่งขึ้น

เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางที่จะจัดตั้งขึ้นที่จังหวัดปัตตานีนี้ จะอยู่ในลักษณะที่ว่าเป็นบริเวณพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาแล้ว เหมาะสมสำหรับการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งหมายถึงพื้นที่บริเวณนี้สามารถจะก่อสร้างตัวอาคารของโรงงานได้ทันที สาธารณูปโภคและปัจจัยขั้นพื้นฐานสำหรับกิจการอุตสาหกรรมก็มีอยู่แล้วและพร้อมที่จะให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ที่มาตั้งโรงงานในเขตส่งเสริม

ในปัจจุบันรูปแบบของการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในประเทศไทย สามารถแบ่งได้ตามลักษณะของการใช้พื้นที่ เป็น

๑. นิคมอุตสาหกรรม (Industrial estate)
๒. เขตอุตสาหกรรมส่งออก (Export Processing Zone)
๓. ย่านอุตสาหกรรม (Industrial area)
๔. เขตส่งเสริมอุตสาหกรรม (Industrial promotion region)

นิคมอุตสาหกรรม (Industrial estate) จำเป็นจะต้องตั้งขึ้นในพื้นที่ที่มีศักยภาพทางอุตสาหกรรมสูง (High industrial potential) ซึ่งในภาคใต้แหล่งที่ได้รับการพิจารณา ก็คือบริเวณพื้นที่ระหว่างจังหวัดสงขลาถึงหาดใหญ่ ตามเส้นทางถนนกาญจนวนิชย์

เขตอุตสาหกรรมส่งออก (Export Processing Zone) จำเป็นจะต้องใช้หลักการพิจารณาในการจัดตั้งคล้ายนิคมอุตสาหกรรมแต่ยังต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางการขนส่งออกเป็นสำคัญ ซึ่งจังหวัดปัตตานียังมีความสมบูรณ์และขีดความสามารถทางด้านนี้ไม่เพียงพอ

นิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรมส่งออก จะอยู่ในอำนาจการจัดตั้งโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (Industrial Estate Authority of Thailand)

ย่านอุตสาหกรรม (Industrial Area) เป็นเพียงการส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมในท้องถิ่นที่มีการดำเนินการอยู่แล้ว เช่น ย่านอุตสาหกรรมผ้าทอเกาะยอ จ.สงขลา เป็นต้น ซึ่งโครงการจัดตั้งย่านอุตสาหกรรมนี้เป็นไปตามนโยบายของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมที่จะเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ - ๒๕๒๘

สำหรับเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม (Industrial promotion Region) ยังไม่เคยมีการจัดตั้งขึ้นเลยในประเทศไทย ซึ่งลักษณะของการส่งเสริมและการดำเนินการจะคล้ายคลึงกับนิคมอุตสาหกรรม เพียงแต่ไม่มีความสมบูรณ์เทียบเท่าและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการควบคุมโรงงานภายในเขตส่งเสริมฯ จะเป็นเพียงให้โรงงานปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับในการใช้ที่ดินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี ส่วนการดำเนินงานทางโรงงานก็มีอิสระอย่างเต็มที่ (รายละเอียดมีอยู่บทที่ ๔) ซึ่งลักษณะเช่นนี้จะมีความเหมาะสมกับสภาวะการประกอบการอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในภูมิภาคแถบนี้

การที่เขตส่งเสริม เน้นหนักประเภทของอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาประกอบการให้เป็นเพียงอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางเท่านั้น โดยไม่ระบุดังอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เลย ที่เป็นเช่น

นี้ เพราะว่าโครงสร้างพื้นฐานทาง เศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี ยังไม่เหมาะสมและมีขีดความสามารถ เพียงพอสำหรับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้ อีกทั้งการประกอบการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มีอุปสรรคต่างๆ คือ

๑. สภาพการณ์ใน จังหวัดปัตตานี ยังไม่มีความมั่นคงและให้ความมั่นใจเพียงพอ สำหรับ กิจการอุตสาหกรรมที่ลงทุนด้วย เงินจำนวนมากและใช้ระยะเวลาการคืนทุนนาน

๒. อุตสาหกรรมหนักใช้เงินลงทุนนับพันล้านบาท แต่ในปัจจุบันการระดมทุนจากตลาด เงินทุนในประเทศยังไม่อยู่ในสภาวะที่ดีพอ

๓. วัตถุดิบไม่เพียงพอ ซึ่งวัตถุดิบที่ได้รับการสำรวจค้นพบว่ามีปริมาณสำรอง เพียงพอ สำหรับกิจการอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ก็มีเพียง ก๊าซจากอ่าวไทย วัตถุดิบสำหรับโรงงาน ปูน สี กะสี โปแตส และเกลือหินเท่านั้น

๔. แรงงานระดับสูงและปานกลางมีน้อยมากในประเทศไทย อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จำเป็นต้องให้ผู้มีความรู้ความชำนาญในด้าน เทคนิค การผลิต การจัดการและการตลาด ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยช่างฝีมือจากต่างประเทศทั้งระดับสูงและระดับปานกลาง เป็นจำนวนมากและความหวังที่ ว่าช่างชำนาญจากต่างประเทศจะถ่ายทอดความรู้ให้กับช่างฝีมือใน ไทยที่ผ่านมาปรากฏว่ามีน้อยมาก ทั้งๆ ที่ทางรัฐบาลได้มีกำหนดเรื่องนี้ไว้แล้วก็ตาม แต่แรงงานไทยก็ยังคง เป็นแรงงานระดับต่ำตาม เดิมจะมีระดับปานกลางบ้างก็เป็นส่วนน้อย

๕. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของไทยยังมีประสิทธิภาพน้อยในการดำเนินงาน อุตสาหกรรมและในการแข่งขันกับตลาดโลก ทำให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงและผลิตภัณฑ์ไม่เป็นที่ยอมรับของ ตลาดโลก ตลอดจนปัญหาทางด้านกำแพงภาษี การจำกัดโควตาในการนำ เข้าและสิ่งกีดขวางทางการค้าอื่นๆ ซึ่งกำหนดโดยประเทศผู้ซื้อ

สำหรับแนวเหตุผลที่เป็นข้อสนับสนุนของการ เลือกพิจารณาประเภทของอุตสาหกรรมที่จะมา จัดตั้งในเขตส่งเสริมให้เป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางคือ

๑. อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง ต้องใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่นชนบทเป็นส่วน ใหญ่ เช่น ผลผลิตทางการเกษตรและวัตถุดิบต่างๆ ไป อีกทั้งยังต้องการ เงินทุนและแรงงานฝีมือไม่

มากนัก ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอยู่เพียงพอในจังหวัดปัตตานีหรือบริเวณใกล้เคียง

๒. อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง จะมีการใช้เครื่องจักรไม่มากนักแต่จะใช้แรงงานคนเป็นส่วนใหญ่ (Labour intensive) ลักษณะเช่นนี้จะเหมาะสมกับประเทศไทย ซึ่งมีแรงงานเหลือเฟือ แต่ขาดแคลนเงินทุนในการจัดหาเครื่องจักรมาใช้ในการผลิต

๓. ขนาดของโรงงาน เป็นเพียงขั้นตอนหนึ่งของการเจริญเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมเท่านั้น อุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเริ่มต้นจากขนาดเล็กแล้วเจริญเติบโตขยายกิจการออกไป มีการรับคนเพิ่มขึ้นและซื้อเครื่องจักรเพิ่มขึ้น จนกลายเป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ในที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้สรุปได้ว่าในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ เช่นปัจจุบันนี้ของจังหวัดปัตตานีและบริเวณใกล้เคียง อุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางมีความเหมาะสมในการส่งเสริมและจะมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาภูมิภาคส่วนนี้ขึ้นในอนาคต

สำหรับการจัดตั้งเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางที่จังหวัดปัตตานีนั้น สามารถจำแนกผลดีที่แต่ละฝ่ายจะได้รับดังนี้คือ

๑. ผลดีที่ส่วนรวมจะได้รับ

๑.๑ เป็นการกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมสู่ส่วนภูมิภาค อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับเทคโนโลยีทางด้านอุตสาหกรรมไปสู่ส่วนภูมิภาคต่างๆ

๑.๒ จะเป็นการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมจะเป็นส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องขึ้นอีกด้วย เช่น การเกษตรกรรม การคมนาคม และการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

๑.๔ ช่วยกระจายอุตสาหกรรมให้ออกไปสู่ส่วนภูมิภาค อันจะเป็นการลดปัญหาทางด้านความแออัดและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษในตัวเมือง และยังเป็นการสะสมทุนตามส่วนภูมิภาคต่างๆ อีกด้วย

๑.๕ จะเป็นแหล่งระดมเงินทุนโดยนำมาใช้ประโยชน์ในการเสริมสร้างเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงและฐานะทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

๑.๖ จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งในท้องถิ่นและทั่วไปเกิดการตื่นตัวในการประกอบอุตสาหกรรม และจะเป็นแนวทางในการสนับสนุนให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ๆ

หรือ ส่ง เสริมอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วให้เกิดความมั่นคงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่ใช้
วัตถุดิบที่เป็นผลิตผลทางการเกษตรในท้องถิ่น

๑.๗ เขตส่งเสริมฯ จะเป็นตลาดใหญ่ให้แก่ผลิตผลทางการเกษตรและวัตถุดิบอื่นๆ
ในแถบภูมิภาคแถบนี้

๑.๘ จะช่วยให้เกิดมีการจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ทำให้ลดปัญหาการว่างงานโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการว่างงานแฝงที่เกิดขึ้นตามฤดูกาลเช่น ระหว่างเดือนกันยายน ถึง ธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูฝน
จะเป็นช่วงเวลาที่เขาส่วนยางพาราไม่สามารถกรีดยางได้

๑.๙ เป็นการรักษารฐานะทางเศรษฐกิจและป้องกันการขาดแคลนสินค้า เครื่อง
ใช้อุปโภคและบริโภค ตลอดจนเป็นการลดการสูญเสียเปรียบดุลย์การค้า ดุลย์การชำระเงิน และเป็น
การสงวนเงินตรามิให้รั่วไหลไปต่างประเทศ

๑.๑๐ ช่วยส่งเสริมการกระจายการบริการทางด้านสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น การ
บริการไฟฟ้า ประปา ไปรษณีย์-โทรเลข โทรศัพท์ เป็นต้น

๒. ผลดีที่ประชาชนในจังหวัดปัตตานีและบริเวณใกล้เคียงจะได้รับ

๒.๑ การจ้างงานของโรงงานอุตสาหกรรมภายใน เขตส่งเสริมฯ จะช่วยลดภาระ
การว่างงานของประชาชนบริเวณนี้ได้เป็นอย่างดี

๒.๒ เขตส่งเสริมฯ จะเป็นตลาดใหญ่ให้แก่วัตถุดิบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลิตผลทาง
การเกษตร ประชาชนที่มีอาชีพทางการเกษตรกรรมจะสามารถจำหน่ายผลิตผลของตนเองได้ราคาดีและ
สะดวกยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นคงให้แก่ตลาดผลิตผลทางการเกษตรอีกด้วย

๒.๓ ประชาชนที่เข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม และถ้ามีโอกาสก็จะสามารถ
แยกตัวออกมาประกอบกิจการของตนเองได้

๒.๔ ผลิตภัณ์ที่ได้จากโรงงานอุตสาหกรรมของ เขตส่งเสริมฯ จะสามารถตอบสนอง
ต่อความต้องการของประชาชนบริเวณใกล้เคียงได้เป็นอย่างดี

๒.๕ อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในเขตส่งเสริมฯ จะมีส่วนช่วยสร้างงานแก่ประชาชน
ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การขยายตัวของขนส่ง การบริการ การเกษตร
 เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้และทำให้การกระจายรายได้ของประชาชนตามภูมิภาคบริเวณนี้
เป็นธรรมยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ชาติทั้งทางด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ

และสังคม

๓. ผลดีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้ามาดำเนินการในเขตส่งเสริมฯ จะได้รับ

๓.๑ จะได้รับความสะดวกในการจัดหาที่ดิน เพื่อการจัดตั้งโรงงานและที่ดินของเขตส่งเสริมฯ ก็ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมแล้ว ค่าเช่าที่ดินที่อยู่ในอัตราที่ต่ำและถูกกว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแต่ละรายไปลงทุนดำเนินการเอง อีกทั้งยังจะได้รับความคุ้มครองในด้านสถานที่และเวลาในการประกอบการอุตสาหกรรม

๓.๒ จะได้รับความสะดวกในเรื่องสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและปัจจัยอื่นๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม เช่น ทำเทียบเรือชายฝั่ง การคมนาคมขนส่ง ประปา ไฟฟ้า ไปรษณีย์ - โทรเลข โทรศัพท์ ระบบกำจัดน้ำเสีย เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในเขตส่งเสริมฯ และพร้อมที่จะให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม

๓.๓ กิจการอุตสาหกรรมภายในเขตส่งเสริมที่เอื้อประโยชน์หรือเกี่ยวพันกันเอง เมื่อเข้ามาอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน ก็จะสามารถซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิตและวัตถุดิบให้แก่กันได้ อย่างสะดวก ซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนในการผลิตอีกด้วย

๓.๔ ในกรณีที่เขตส่งเสริมฯ ได้รับอนุมัติจาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในเขตส่งเสริมฯ ก็จะได้สิทธิและประโยชน์ต่างๆ ในด้านการดำเนินการ กฎหมายและภาษี ตามรายละเอียดที่แสดงไว้ในภาคผนวกที่ ง.๔

๓.๕ จะได้รับความสะดวกในการขออนุญาตจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม การจดทะเบียนโรงงานการก่อสร้าง การขยายหรือแก้ไขโรงงาน การจดทะเบียนการค้า และทะเบียนพาณิชย์ ตาม พ.ร.บ.โรงงาน พ.ร.บ.ควบคุมการก่อสร้าง เป็นต้น ซึ่งโรงงานที่เข้ามาตั้งในเขตส่งเสริมฯ จะสามารถกระทำได้ในเวลาอันรวดเร็ว

๓.๖ เมื่อเขตส่งเสริมฯ ได้รับความนิยมจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหน่วยงานต่างๆ เข้ามาจัดตั้งมากขึ้น ก็จะไปสู่การพัฒนาเป็นชุมชนที่มีความสมบูรณ์แบบในตัวเอง คือมีที่พัก อาศัย สถานที่ประกอบธุรกิจการค้า โรงเรียน (มีแล้ว) สวนสาธารณะ โรงมโหรีสพ สถานพยาบาล (มีสถานอนามัยอยู่แล้ว) เป็นต้น ซึ่งผู้อยู่อาศัยในเขตส่งเสริมฯ ก็จะสามารถประกอบกิจการต่างๆ ได้อย่างมีความสุข

๓.๗ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะมีอิสระในการดำเนินกิจการของตนเองได้อย่างเต็มที่เพียงแต่ชำระค่าเช่าที่ดิน เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ทั้งนี้จะต้องไม่กระทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดผลเสียหรือความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมทั้งทางตรงและทางอ้อม

๓.๘ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะมีความมั่นใจในนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมของรัฐบาลมากขึ้น

๔. ผลที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี

๔.๑ จะได้รับผลประโยชน์โดยตรงทางด้านค่าเช่าจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เข้ามาดำเนินการจัดตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมฯ

๔.๒ โรงงานอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในเขตส่งเสริมฯ จะช่วยลดปัญหาการว่างงานของประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

๔.๓ อุตสาหกรรมที่เติบโตขึ้นจะขยายตัวอย่างมีระเบียบ ทำให้สามารถควบคุมผังเมืองได้

๔.๔ สามารถลดปัญหาทางด้านความแออัด สิ่งรบกวนและสิ่งแวดล้อม เป็นพิษที่อาจเกิดขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการลดปัญหาและป้องกันความเดือนร้อนที่จะเกิดขึ้นแก่สังคมของชาวจังหวัดปัตตานี

๔.๕ อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นในเขตส่งเสริมฯ จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้มีการขยายตัวในหลายๆ ด้าน เช่น การเกษตร การขนส่ง การบริการต่างๆ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อจังหวัดปัตตานีทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

สรุป

การพัฒนาจังหวัดปัตตานีซึ่งมีประชากรมากเป็นอันดับที่ ๔ ของภาคใต้ แต่มีพื้นที่น้อยคือเป็นอันดับที่ ๑๓ ของภาคใต้ สามารถกระทำได้อย่างมีขีดจำกัดในด้านของเกษตรกรรม ดังนั้นการพัฒนาอุตสาหกรรมจึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการที่จะช่วยยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับประชาชนในจังหวัดปัตตานีและบริเวณใกล้เคียง

รูปแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมที่สุดสำหรับจังหวัดปัตตานีก็คือ การจัดตั้งเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม เพราะสภาพการณ์ในปัจจุบันทั้งทางด้าน การเมืองและโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ของจังหวัดปัตตานียังไม่เหมาะสมสำหรับการลงทุนด้วยเงินจำนวนมากหรือต้องการระยะเวลาการ
คืนทุนนานตามรูปแบบของนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก อย่างไรก็ตามจังหวัดปัตตานี
ก็มีปัจจัยที่เอื้อต่อกิจการอุตสาหกรรมมาก เกิดกว่าจะเป็นเพียงย่านอุตสาหกรรม

สำหรับขนาดของอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับเขตสงเสริมฯ นั้น สมควรเป็นอุตสาหกรรม
ขนาดย่อมและขนาดกลาง เพราะอุตสาหกรรม ๒ ประเภทนี้ สามารถใช้ทรัพยากรและผลิตผลทาง
การเกษตรจากภูมิภาคส่วนนี้มาเป็นวัตถุดิบได้ การใช้เงินทุนและเทคโนโลยีการผลิตก็ไม่สูงนัก
 อีกทั้งแรงงานในจังหวัดปัตตานีและบริเวณใกล้เคียงก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก ตลอดจนผลดีที่ผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมจะได้รับ จะทำให้ผู้ประกอบการกิจการอุตสาหกรรมที่มีแล้วในภูมิภาคส่วนนี้สามารถเข้า
มาดำเนินการกิจการอุตสาหกรรมในเขตสงเสริมฯ ได้ทันที

